

ALBERT MASSANA I GRÀCIA, portaveu del Grup Municipal d'Esquerra Republicana de Catalunya a l'Ajuntament de Gavà, i **ISIDRE CASAS DOMINGO**, portaveu del Grup Municipal de Junts x Gavà

PRESENTEM

D'acord amb l'establert a l'article 73.3 del Reglament Orgànic Municipal, per tal que sigui discutida i votada al proper Ple Municipal de setembre, la següent:

DECLARACIÓ POLÍTICA PER AL DIÀLEG ENTRE LA GENERALITAT DE CATALUNYA I EL GOVERN DE L'ESTAT

Antecedents

Els resultats del 10 de novembre posen de manifest que el moviment sobiranista segueix fort i que representa a bona part de la ciutadania de Catalunya. Així mateix, indica que la judicialització de la política i la repressió no només no el desmotiva, sinó que l'esperona.

Cal recordar que el conflicte neix l'any 2010 quan, a instàncies de partits polítics irresponsables, els tribunals van atribuir-se el paper de legislador, violentant la separació de poders i esmenant i canviant la Llei Orgànica 1/2006, Estatut d'autonomia de Catalunya, un text legal aprovat per l'òrgan dipositari de la sobirania nacional, que són les Corts espanyoles, i que havia estat refrendat per la ciutadania de Catalunya. Aquest cop a l'Estat de Dret, en paraules de l'aleshores president **José Montilla**, va provocar una onada de desafecció cap a les estructures de l'Estat espanyol que es manté i s'intensifica.

Urgeix doncs abordar políticament un conflicte de caire polític.

El 20 de desembre de 2018, els governs català i espanyol van acordar conjuntament la DECLARACIÓ DE PEDRALBES, que diu, segons explica el mateix web de la Moncloa:

La reunió de Pedralbes celebrada el 20 de desembre va finalitzar amb un comunicat conjunt que va exposar la necessitat d'iniciar un diàleg polític efectiu. En concret, els governs d'Espanya i Catalunya van convenir a afirmar:

- L'existència d'un conflicte sobre el futur de Catalunya.
- La seva aposta per un diàleg efectiu que vehiculi una proposta política que compti amb un ampli suport en la societat catalana.
- Que han de seguir potenciant-se els espais de diàleg que permetin atendre les necessitats de la societat i avançar en una resposta democràtica a les demandes de la ciutadania de Catalunya, en el marc de la seguretat jurídica.
- Que la via del diàleg requerirà de l'esforç de totes les institucions, dels actors polítics i de la ciutadania.

Així mateix, es va afegir que els dos governs es comprometen a treballar per fer-ho possible. Per això, és necessari l'establiment de les bases d'aquest diàleg i els objectius que es pretenen.

OBJECTIUS

Els objectius del diàleg són els que es van acordar en la Declaració de Pedralbes. S'estableixen en el marc d'un Estat democràtic de Dret que garanteix el pluralisme polític, a la defensa tots estem obligats.

1. Diàleg efectiu. Aquest diàleg efectiu es garanteix tant mitjançant la convocatòria de la comissió bilateral com de la taula de partits. D'aquesta manera s'amplien els espais de diàleg ja existents al Congrés dels Diputats i al Parlament i es fa efectiu l'objectiu d'analitzar les propostes que se sotmeten a debat i aprovació.
2. Respostes polítiques. Cadascuna de les parts ha de remetre les propostes que consideri en els seus respectius espais, donant resposta a la relació que es proposa entre Catalunya i la resta d'Espanya.
3. Ampli suport. L'objectiu serà la recerca de respostes polítiques que arribin a un ampli suport de la societat catalana.
4. Resposta democràtica en el marc de la seguretat jurídica. La proposta democràtica que resulti de la feina dels espais de diàleg, haurà d'articular mitjançant les oportunes i possibles modificacions legislatives.

BASES PER AL DIÀLEG

Format: s'estableix un doble fòrum de diàleg; d'una banda, un espai institucional entre el Govern central i el Govern català a través de la Comissió bilateral Estat-Generalitat i, d'altra banda, una taula de partits.

Propòsit: l'objectiu del doble fòrum de diàleg és consensuar una proposta política democràtica per resoldre el conflicte sobre el futur de Catalunya.

1. TAULA DE PARTITS

A la taula de partits cada un dels participants plantejarà les seves propostes de resolució i projecte polític, amb total llibertat, sobre el futur de Catalunya per tal de consensuar una proposta política i democràtica.

Formaran part de la Mesa dos representants, amb capacitat de decisió en els dos àmbits territorials (estatal i català), de cadascun dels grups polítics amb representació a Catalunya i, si escau, de les formacions vinculades als mateixos.

Al capdavant d'aquesta taula de partits es proposarà de comú acord una persona que serà qui faciliti la coordinació dels treballs, de les convocatòries i fixi l'ordre del dia. Així mateix, ajudarà a crear les condicions idònies per al diàleg, donarà fe dels acords assolits i determinarà el seguiment de la seva aplicació.

Transparència i comunicació: les parts implicades, amb el suport de la persona encarregada de facilitar el diàleg, han d'establir canals de comunicació per garantir la transparència dels acords aconseguits, si escau, i el manteniment del diàleg efectiu per a la consecució dels acords polítics.

Calendari: abans de finalitzar el present mes de febrer, es definirà la data de constitució de la taula de partits, el programa i el calendari de treball. Així mateix, en aquest mateix termini es triarà la persona encarregada de facilitar els treballs de la taula.

2. ESPAI DE DIÀLEG INSTITUCIONAL

S'acorda avançar en el treball institucional dins de la Comissió Bilateral Estat-Generalitat.

I. FUNCIONS:

- o Fer un diagnòstic de l'evolució del conflicte a Catalunya
- o Consolidar els espais de diàleg institucional existents
- o Fer propostes sobre el futur de les relacions institucionals entre el Govern central i la Generalitat de Catalunya

II. COMPOSICIÓ:

- o Per part de Govern de l'Estat: Secretaris d'Estat de Relacions amb les Corts i el de Política Territorial.
- o Per part de Govern de la Generalitat: representant de la Presidència de la Generalitat i secretari general de la Vicepresidència i d'Economia i Hisenda.

En aquest sentit, és pertinent remarcar **que l'autogovern català és previ a l'aprovació de la Constitució** de 1979, com indica el fet que el setembre de 1977 es va aprovar el Reial Decret Llei 41/1977, de 29 de setembre, de restabliment de la Generalitat de Catalunya que, entre d'altres, derogava la llei del Cap de l'Estat de 5 d'abril de 1938 que havia anul·lat l'autonomia de Catalunya. Una **Constitució** que, al seu **preàmbul**, explicita que té per objectiu «Protegir tots els espanyols **i els pobles d'Espanya** en l'exercici dels drets humans, les seves cultures i tradicions, llengües i institucions», reconeixent per tant que a l'Estat hi conviuen **diversos pobles**.

Així mateix, cal recordar que la Constitució Espanyola té un marc interpretatiu molt ampli, en el qual, **si hi ha voluntat política**, hi cabria el dret a l'autodeterminació, atenant-se al que disposa l'article 10.2 de la mateixa Constitució.

Prova del fet que l'articulat de la Constitució és mal·leable, ho exemplifica el succeït amb la **tramitació de l'Estatut d'Andalusia**: l'article 151.1 de la Constitució estableix que l'exercici de l'autonomia només podrà ser exercit per les regions que ho demanin si així ho ratifica «la majoria absoluta dels electors de cada província». El 28 de febrer de 1980 es va efectuar la votació, i de les 8 províncies andaluses, Almeria no va superar el 50% de suport, cosa que, d'aplicar estrictament la Constitució, no hauria donat pas a la constitució de la Comunitat Autònoma Andalusia. Aleshores el Congrés de Diputats va aprovar una llei ad-hoc que substituïa la voluntat popular per la dels diputats i senadors provincials. La majoria absoluta de diputats i senadors van aprovar la via autonòmica, i avui en dia la Comunitat Autònoma d'Andalusia garanteix de tots els drets i deures competents i es considera la seva gestació **-inconstitucional stricto sensu-** plenament vàlida a tots els efectes.

Igualment, l'octubre de 1977 les Corts espanyoles van aprovar la Llei 46/1977, de 15 d'octubre, d'**Amnistia**, en vigor des de la seva publicació en el BOE el 17 d'octubre d'aquell any. La llei incloïa l'amnistia dels presos polítics, així com un ampli espectre de delictes que incloïen actes polítics, rebel·lió, sedició (inclosos els delictes i faltes comesos a conseqüència d'ambdues) comesos abans del dia 15 de desembre de 1976. El seu objectiu era eliminar alguns efectes jurídics que poguessin fer perillar la consolidació del nou règim.

Així mateix, la Declaració de Granada del 6 de juliol de 2013, que figura al programa electoral del PSC-PSOE de les darreres eleccions, diu que «Espanya va néixer de la diversitat, i només des d'ella és possible garantir la llibertat i la convivència entre **els seus pobles**», frase que explicita l'existència de diversos pobles dins l'Estat, reconeixent-ne per tant la plurinacionalitat, i també afirma que la Constitució deixa obert el model autonòmic, «que conté des del seu origen una evident vocació federal», fent referència a Catalunya «com una realitat específica i diferenciada», deixant la porta oberta a la constitució de Catalunya en Estat.

No és sobrer tampoc recordar el **text programàtic del PSC** aprovat el 29 d'octubre de 2012, en què es deia explícitament: «Ens comprometem a promoure les reformes necessàries perquè els ciutadans i ciutadanes de Catalunya puguin exercir el seu dret a decidir a través d'un referèndum acordat en el marc de la legalitat».

Finalment, esmentar que unes 250 personalitats -entre elles el lingüista i filòsof nord-americà Noam Chomsky i l'exalcadesa de Madrid, Manuela Carmena- han signat un manifest que demana al Gobierno i a la Generalitat iniciar una negociació per trobar una sortida política al conflicte territorial. El manifest lamenta que des de la publicació de la sentència de l'1-0 «la situació política a Catalunya s'ha agreujat d'una manera preocupant» i assenyala que, davant aquesta situació, el Govern ha sol·licitat reiteradament i sense èxit establir una negociació amb el Gobierno. Els signants consideren que és el moment de fer-ho, i l'escrit demana que «tots els actors implicats en el conflicte, d'un costat i de l'altre, facin un esforç per desescalar la tensió social» i detenir allò que qualifiquen d'una espiral de violència. També exigeixen que s'abandoni l'estratègia de judicialitzar un conflicte de clara naturalesa política, i que tots dos governs acordin una ronda de negociacions per solucionar la situació. Per als signants, aquestes negociacions haurien de dur-se a terme amb bona fe i haurien de buscar una solució raonable que pugui satisfer mínimament els interessos de cadascuna de les parts.

Entre aquests hi ha acadèmics internacionals, espanyols i catalans com els epidemiòlegs Richard Wilkinson i Kate Pickett; el psicòleg Steven Pinker; els sociòlegs Anthony Giddens, Manuel Castells i Boaventura de Sousa Santos; els politòlegs Jane Mansbridge i Michael Keating, i els filòsofs Slavoj Žižek, Philip Pettit i Gianni Vattimo, entre d'altres. També hi ha l'economista i exconseller Andreu Mas Colell, el filòsof Josep Ramoneda, el rector de la Universitat Pompeu Fabra (UPF), Jaume Casals, i els periodistes Francesc-Marc Álvaro, Jordi Amat i Iñaki Gabilondo.

Per tant, com els exemples anteriors ho demostren, si hi ha voluntat política i ganes de resoldre políticament el conflicte originat l'any 2010, i agreujat aquest 2019, atès que com s'ha vist la Constitució es pot interpretar de molt i diverses formes (aplicant el *latu sensu*), i les lleis es poden redactar i aprovar per solucionar problemes socials i polítics.

Per tot l'exposat, al Ple Municipal

Proposem:

PRIMER: instar el govern espanyol a acceptar el diàleg bilateral que demana el govern català en la forma i termes establerts a la Declaració de Pedralbes de 20 de desembre de 2018.

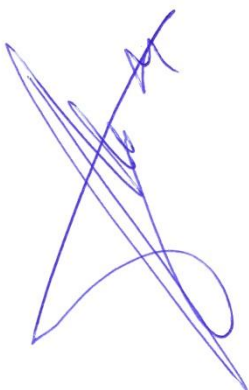
SEGON: instar el govern de l'Estat i els poders judicial i legislatiu a efectuar una interpretació àmplia del text constitucional que permeti el reconeixement com a subjecte de dret polític del poble català, tal com indica la Constitució Espanyola i explicita la Declaració de Granada, i que per tant pugui exercir el dret a decidir.

TERCER: reclamar al govern de l'Estat i a les cambres legislatives la redacció d'una Llei d'amnistia amb l'esperit i objectiu similar al de la Llei 46/1977 de 15 d'octubre.

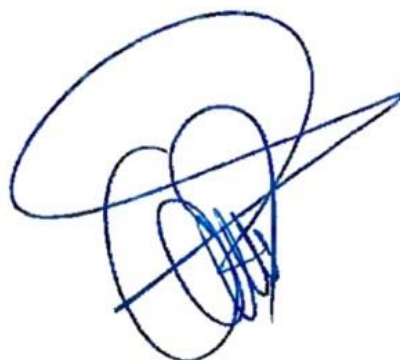
QUART: trametre aquest acord als grups polítics del Congrés dels Diputats, del Senat, al govern de l'Estat, al Parlament de Catalunya i al govern de la Generalitat de Catalunya.

CINQUÈ: donar coneixement a la ciutadania, a través dels mitjans de comunicació locals i comarcals, del text d'aquest acord.

Gavà, 14 de novembre de 2019

Albert Massana i Gràcia
Grup Municipal d'ERC

Isidre Casas Domingo
Grup Municipal de JxCat

A LA SRA. ALCALDESSA - PRESIDENTA DE L'AJUNTAMENT DE GAVÀ